

Людмила Чижова

СВІТЛЕ
СВЯТО
МИКОЛАЯ

ББК 84 (4Укр) 6-5

УДК 821.161.2-1

Ч 59

Видання надруковано в рамках обласної Програми підтримки вітчизняного книговидання та книгорозповсюдження у Миколаївській області на 2006-2010 роки.

Ч 59 Чижова Л.Я. Світле свято Миколая. — Миколаїв: Видавництво Ірини Гудим. — 2007. — 32 с.

ISBN 966-8592-32-8

Вшанування і поклоніння Святителю Миколаю прийшло в Україну з прийняттям християнства.

На честь святого Миколая в Україні побудовано багато церков. Часто їх ставили моряки, купці, рибалки, які вважали його своїм покровителем.

Багато сіл та міст в Україні носять ім'я Святителя Миколая. Та найвеличнішим є наше благословенне місто Миколаїв. Нам випала щаслива доля жити в Миколаєві під заступництвом Святителя Миколая Мірлікійського.

Поверніть книгу не пізніше зазначеного терміну.

ISBN 966-8592-32-8

-- 2009

мл аб

7-2016

849КРкр.
мл
4-59

Людмила Чижова

Світле свято Миколая

375246

(для дітей молодшого та середнього шкільного віку)

Миколайівська обласна
бібліотека для дітей
ім. Д. О. Лизіна

ВИДАВНИЦТВО
ІРИНИ ГУДИМ
МИКОЛАЇВ - 2007

*Лиш раз на рік таке буває:
Господь небо відкриває,
І на землю поспішає Миколай,
В кожну хату і домівку
Чемним дітям під голівку
Ласку Божу залишає Миколай.
(З народної творчості)*

Любі діти!

Наша розповідь піде про найушанованішого християнського святого - Святителя Миколая, Чудотворця Мірлікійського.

Слава про велику святість життя, незліченну кількість чудесних благодіянь стражденним і про цілющу силу мощей Святителя Миколая поширилась на землі. Для сиріт він був - батьком, для бідних - милостивим подателем, в біді - помічником, в смутку - утішителем.

Все своє життя Святий Миколай особливо любив дітей, навчав їх й укріпляв в любові до Бога і людей. Для них він і опікун, і заступник у біді, і привітний дідусь, який гладить по голівці і радує гостинцями та подарунками.

І досі Великий Святитель чує нас і рятує від мороку скорбот і навали бід світлом своїх чудес. А вам, діти, дарує свою Любов і Благословення.

6/19 грудня - Святителя Миколая, архієпископа Мірлікійського, Чудотворця.

9/22 травня - Перенесення мощей Святителя і Чудотворця Миколая із Мір Лікійських в Бар

28 липня/10 серпня - день народження святого Миколая, угодника Божого.

Молитва до святого отця Миколая

О всеблагий отче наш Миколаю, пастирю і вчителю всіх, хто з вірою звертається під захист твій і теплою молитвою благає тебе: поспіши й захисти отару Христову від вовків, що гублять її, Україну нашу, й всяку країну християнську та й увесь світ захисти й збережи святими твоїми молитвами від землетрусу, наступу чужинців і народних заколотів, міжусобиці, від голоду, пошести, потопу, вогню, меча. Й наглої смерті всяку людину охорони. І як помилував ти трьох чоловіків, що у в'язниці сиділи, та спас від гніву царського й кари смертної, так помилуй і нас, що розумом, словом і ділом у пільмі гріхів перебуваємо. Спаси нас від гніву Божого і вічної кари, щоб за твоє клопотання й поміч та Своєю благодаттю й милосердям подав нам Христос Бог тихо і без гріха прожити на цім світі і не засудив нас стояти ліворуч, а сподобив стати праворуч зі всіма святими й увійти в Царство вічної слави Бога. Амінь.

Імені святого Миколая

Понад двісті літ тому
В степовому краї
Заснували поселення,
Що легенду має.

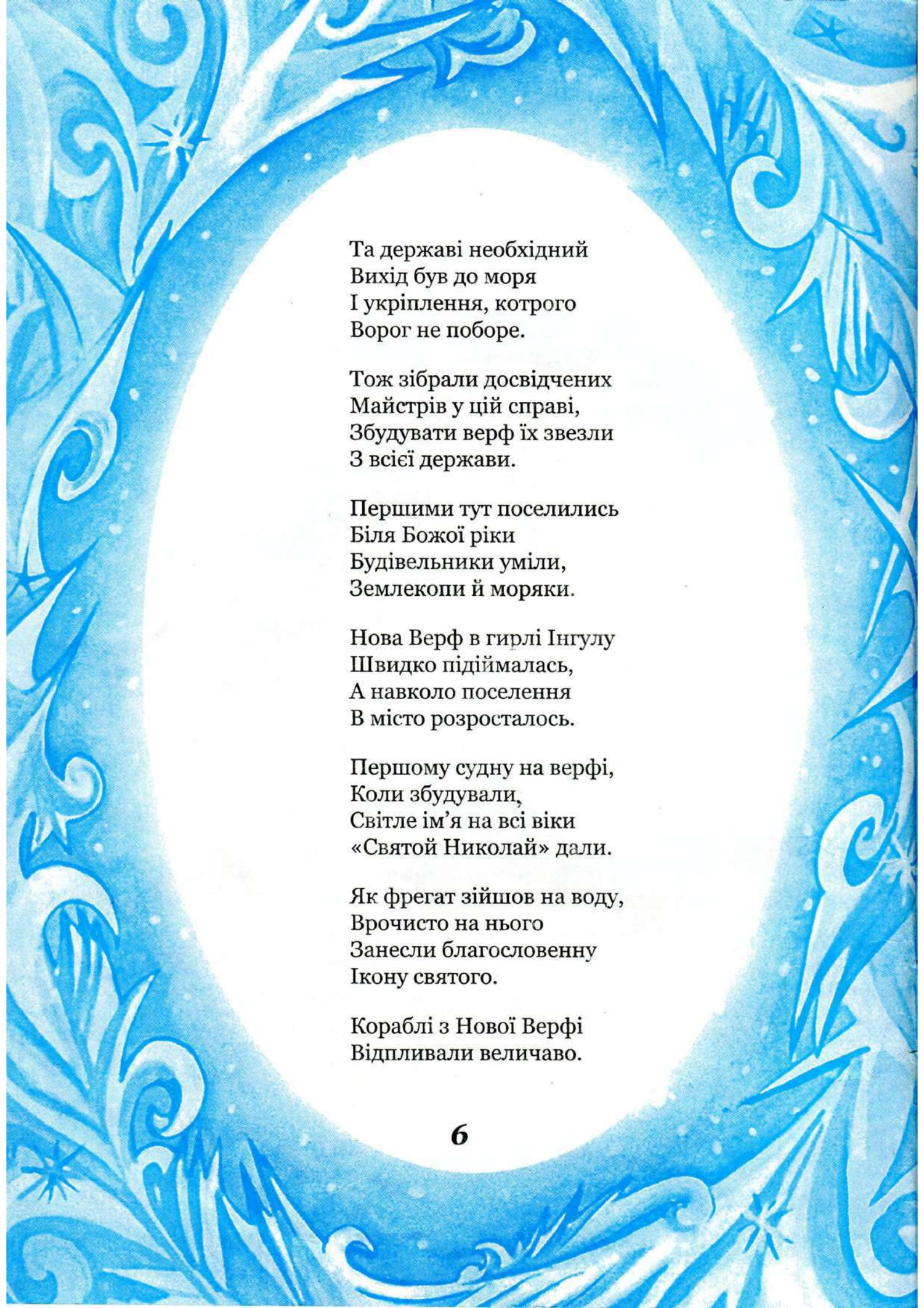
Якщо сиву давнину
В пам'яті гортати,
То можна цю минувщину
Казкою вважати:

Вільні землі та багаті
Звали Диким полем,
Це тому, що тут осідло
Не жили ніколи.

Землі ці з семи частин
Ріки обплітали,
А головна ріка Буг
У море впадала.

Ріка Божа, так Буг звали,
По всім узбережжі
Захищала цей півострів,
Була оберегом.

У степах свої фортеці
Турки збудували
І на землях захоплених
Господарювать стали.

Та державі необхідний
Вихід був до моря
І укріплення, котрого
Ворог не поборе.

Тож зібрали досвідчених
Майстрів у цій справі,
Збудувати верф їх звезли
З всієї держави.

Першими тут поселились
Біля Божої ріки
Будівельники уміли,
Землекопи й моряки.

Нова Верф в гирлі Інгулу
Швидко підіймалась,
А навколо поселення
В місто розросталось.

Першому судну на верфі,
Коли збудували,
Світле ім'я на всі віки
«Святой Николай» дали.

Як фрегат зійшов на воду,
Врочисто на нього
Занесли благословенну
Ікону святого.

Кораблі з Нової Верфі
Відпливали величаво.

Це – держави оборона
Й корабелів слава.

Назву міста, його долю
Визначали люди,
Вірили – міцним, найдійним
Воно завжди буде.

Жива в нього історія,
Славетна і давня,
Місто має рідну землю,
Людей має славних.

В день святого Миколая,
В люту зимну пору,
Найсильніший форт – Очаків
Штурмом взяв Суворов.

Це – допоміг Чудотворець,
Усі так вважали,
Тому місто – «Миколаїв»
З вдячністю назвали.

Вшановують в нашім місті
Миколу святого,
Вірні своїм традиціям,
Моляться до нього.

На пожертву городян,
Як велику шану,
Церкву Миколи Морського
Звели дерев'яну.

А ікона Святителя
У кожній родині
Чільне місце, щонайкраще
Займає віднині.

Образок беруть з собою
Моряки й рибалки,
Що святий їх збереже –
Усі вірять палко.

Щоб з дороги невредимим
Вернутись додому,
Молилися дуже щиро
Миколі святому.

Свято-Миколаївський собор
Збудували згодом,
Який діє і сьогодні,
Повниться народом.

Людський розум нову славу
Містові примножить.
А невтомні людські руки
Все зробити зможуть.

Як біля колиски люди
Видатні стояли,
З життям міста свою долю
Й життя поєднали.

Для нащадків будували,
Від зла захищали

І примножували славу
Міста та держави.

Уславились кораблі
По всіх морях знані,
Стало місто столицею
Суднобудування.

Кожне нове покоління
В його розбудову
Гідно вносить свою працю,
Талант, вміння, слово.

Люди всі майстровиті,
Дуже горді й щирі,
Бо уміють працювати,
Знають ціну миру.

Ми – одна добра родина
В місті, що на подив
Залишилось колискою
Багатьох народів.

Міцна сім'я цих народів
В півмільйоннім місті
Живе дружно, усі вільні,
Нікому не тісно.

Відчуваємо у ньому
Ми усі щоденно
Захист Миколи святого
І благословення.

Хлібом-сіллю та з любов'ю
Гостей зустрічаєм,
Які із доріг далеких
До нас завітають.

Їм гостинно відчиняє
Наше місто двері,
Щоб вдихнути цвіт акацій
У тінистих скверах,

Щоб набратися наснаги,
Відпочити з нами,
Походити вулицями
І диво-мостами.

Ці мости - легкі й ажурні,
Як окраса міста,
Наші справи воедино
Поєднують тісно:

Справи славні, що минули,
Й прийдешні величні,
І нинішні, сьогодніні
Віки возвеличать.

І дивуються, радіють
Гості неодмінно,
Яким гарним стало місто
Та новітнім змінам.

Кожна вулиця у місті
Славою повита,

Носить з гідністю ім'я
Людей знаменитих.

Зодчих міста, що для нас
Проклали дорогу –
Потьомкінська, Фалєєвська,
Площа Перемоги,

Стрімкий проспект Корабелів,
Ясна Адміральська,
Архітектора Старова
І тиха Нікольська...

Птахом, що зліта у небо,
Місто нам здається.
Влітку килимами квітів
Всюди розіллється.

Всі вітри його гойдають,
Омивають хвилі;
З року в рік все молодіє
Місто рідне й миле.

Бо Янгола-Хранителя
Здавна місто має,
І щасливі покоління
У ньому зростають.

Нині цілий світ святкує
Свято Миколая –
Свої серця ми до нього
Разом повертаєм.

Носить з гідністю ім'я
Людей знаменитих.

Зодчих міста, що для нас
Проклали дорогу –
Потьомкінська, Фалєєвська,
Площа Перемоги,

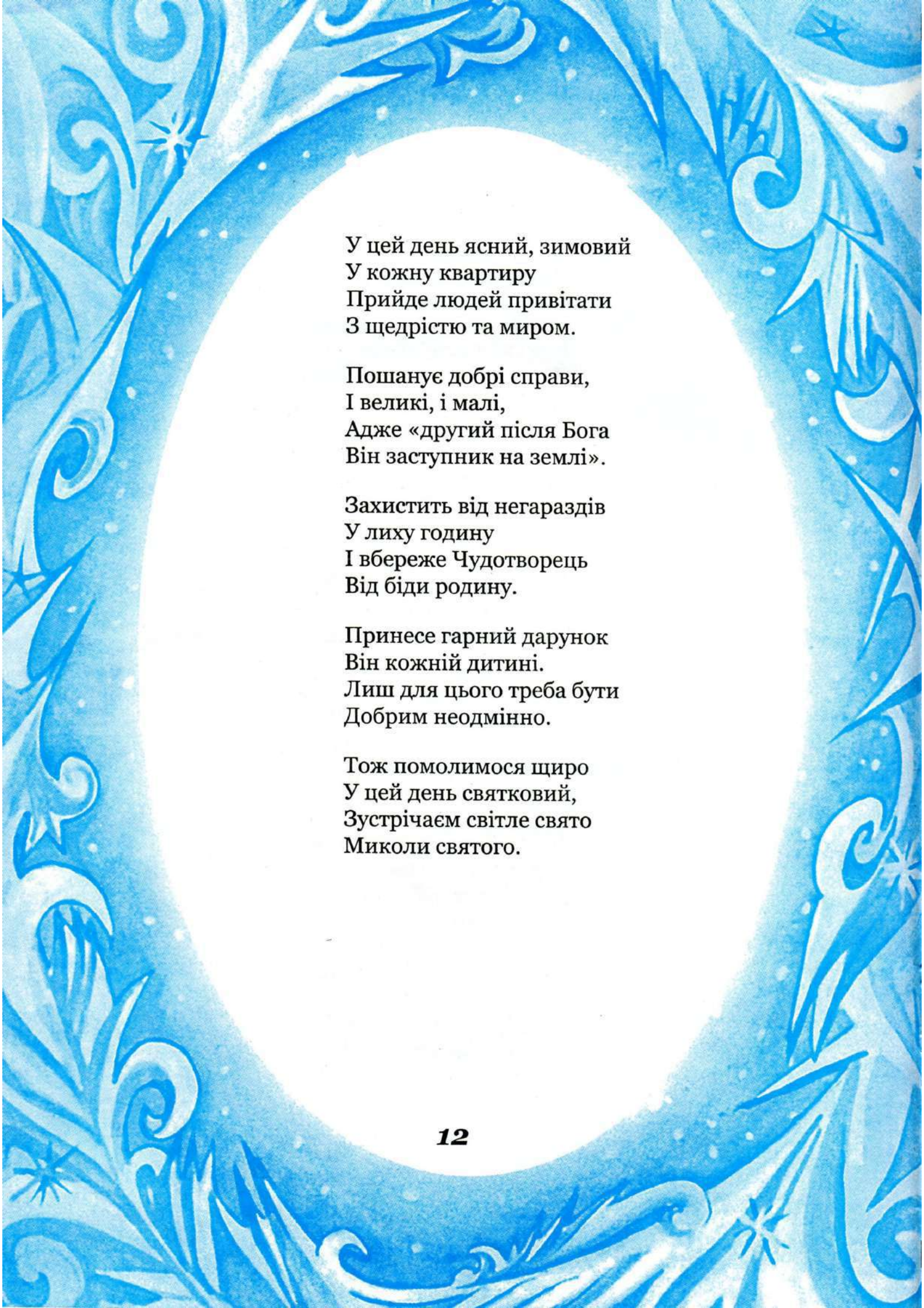
Стрімкий проспект Корабелів,
Ясна Адміральська,
Архітектора Старова
І тиха Нікольська...

Птахом, що зліта у небо,
Місто нам здається.
Влітку килимами квітів
Всюди розіллється.

Всі вітри його гойдають,
Омивають хвилі;
З року в рік все молодіє
Місто рідне й миле.

Бо Янгола-Хранителя
Здавна місто має,
І щасливі покоління
У ньому зростають.

Нині цілий світ святкує
Свято Миколая –
Свої серця ми до нього
Разом повертаєм.

У цей день ясний, зимовий
У кожна квартиру
Прийде людей привітати
З щедрістю та миром.

Пошанує добрі справи,
І великі, і малі,
Адже «другий після Бога
Він заступник на землі».

Захистить від негараздів
У лиху годину
І вбереже Чудотворець
Від біди родину.

Принесе гарний дарунок
Він кожній дитині.
Лиш для цього треба бути
Добрим неодмінно.

Тож помолимося щиро
У цей день святковий,
Зустрічаєм світле свято
Миколи святого.

В грудні що не день, то свято

(Миколаївські свята)

Наступив вже місяць грудень,
Б'є міцним морозом в груди.

Крутить-вертить завірюха,
Замерзають ніс і вуха.

Закінчилися турботи,
Всі господарські роботи.

Збіжжя – в клуні та коморі,
Сумно й холодно надворі.

Час прийшов відпочивати
І свята в гості чекати.

В грудні що не день, то свято –
Про них хочу розказати:

Катерини прийшло свято,
Що чекали всі дівчата.

Образ Катерини світлий
У дівочій долі світить,

Бо вона їм захисниця,
У всіх справах помічниця.

Знали: свята Катерина
Їх ніколи не покине.

З вишні гілочку зрізали,
До Різдва дива чекали.

Як розквітне біла вишня,
Буде доля у них пишна.

Первозванного Андрія –
Нам усім завжди надія.

Крізь віки Андрій приходив,
Слово Боже ніс народу,

Людям вказував дорогу,
Навертав серця до Бога.

На Київських кручах давніх
Хрест поставив православний,

Святкували день велично,
Неповторно й поетично.

Хліб, як сонце, випікали,
Калитою називали.

Хлопці калиту кусали,
Собі пару підбирали.

Далі йшов **Наум Пророк** –
Дітей кликав на урок.

Щоб навчались, не лінились,
Добром людям пригодились.

Всі Пророка шанували,
Вчитися розпочинали -

Що, дитино, будеш вчити –
За плечима не носити.

Ось таким було це свято
У зимовий час, малята.

Та найбільші, неспроста,
Миколаївські свята.

Бо вони впритул ідуть,
Один одного ведуть.

І приходять до нас нині
Ці три свята у гостину.

На початку – то **Варвари.**
Ніч зимову увірвали,

І добавилося днини
Ще на макову зернину.

А Варвара славу мала –
Богу ризи вишивала.

І навчила нас, як мати,
Усіх гарно вишивати.

Жінки святу шанували
І на сходини збирались,

Помолившись, вишивали
І Варвару величали.

Сави день – такий веселий –
Святкували у всіх селах,

Жартували, пригощали,
День Янгола відзначали.

Бо не так людей багато
Могли ім'я Сава мати.

«Сави зі своєї сили
День зимовий доточили».

«А Варвара мости мостить,
Сава собі гвозді гвоздить».

«А Миколай силу має,
Все морозом прибиває».

Цьому святу щире слово,
Бо воно всіх свят основа.

Миколая шанували,
Двічі на рік святкували.

Ми ж одне ще свято маєм –
Весняного Миколая.

«На весняного Миколи
Нема холоду ніколи,

На зимового Миколи
Не бува тепла ніколи».

Та найкраще свято, знову,
Було – **Миколай зимовий.**

І господар по погоді
У цей день прогноз знаходив:

Коли впаде сніг глибокий,
Вродяться хліба високі.

375-246.

Ще до свята – всім те знати –
Борги треба віддавати,

Бо «не вернеш до Миколи,
То не віддаси ніколи».

Так робили чесні люди –
Боржників ніхто не любить.

Говорили всі довкола:
«Хвали зиму після Миколи».

Спить земля, укрита снігом,
Для малечі взимку втіха:

Лижі, ковзани, санчата
І любимо їхнє свято.

Цілий рік діти чекали,
Про добро слухняно дбали.

Відкривайте двері в хату,
Будем свято зустрічати.

У цю нічку, так і знай,
Прийде **Святий Миколай**.

До всіх з'явиться в гостину,
Привітає всю родину,

Принесе кожній дитині
Подарунок неодмінно.

І родина поспішає,
День зимовий завершає,

Миколаївська обласна
бібліотека для дітей
ім. В. Г. Короленка

Щоб святковий час зустріти
І багатий стіл накрити.

А у божниці, по праву,
В золотій стоїть оправі,

В рушниковому розмаї –
Святий образ Миколая.

Той, хто любить Миколая,
Міцний захист в житті має.

Світле свято Миколая
Ми з надією чекаєм.

Святої Катерини	–	7 грудня
Андрія	–	13 грудня
Пророка Наума	–	14 грудня
Святої Варвари	–	17 грудня
Сави	–	18 грудня
Зимового Миколая	–	19 грудня
Весняного Миколая	–	22 травня

Про два свята Чудотворця
(за народними переказами)

Зодягнув святий Касян
Новенькі шати
Та й прийшов до Бога він
Правду вияснити.

- Боже милий наш, великий,
Мудрий і пресвітлий,
Чому це така неправда
У людському світі?

Чому люди Миколая
Славлять та шанують
І для нього по всій землі
Собори будують?

А для мене, скажи, Боже,
Як із цим змириться,
Не збудують ніде навіть
Малої каплиці.

Вимальовують майстерно
Ікони чудові,
І лише про нього ведуть
Хвалебні розмови.

А біля ікон яскравих
Свічок так багато,
Горять чисто, ясно,
В білий день – багаття.

- Зараз виясним причину.
Позвіть Миколая.
Янгол каже: «А Миколи
На небі немає».

- Де Микола? - Бог питає, –
Чому я не бачу?
- Людям він допомагає,
Така в нього вдача.

Чорне море чорні хвилі
Здіймає, лютує.
Там рибалок в цю негоду
Микола рятує.

Бо благають його люди
У тяжку годину,
Не залишить у біді він
Жодної людини.

Як ішли рибалки в море,
Його образ брали,
З надією Чудотворцю
Молитву читали.

- Доведеться зачекати
Вже тобі, Касяне,
До тих пір, поки у нього
Роботи не стане.

Час пройшов... Знову Касян
Вбирається гарно.
Цього разу, надіється,
Все буде не марно.

Запитає в Миколая
Бог відповідь щиру,
І в людському поклонінні
Їх обох примирить.

- Ну що, Боже, ти вирішив
В цій справі робити?
- Зачекай, прийде Микола,
Будем говорити.

Бо Микола знов у мандрах,
Він в далекім краї,
Із турецької неволі
Людей визволяє.

Як край рідний боронили
Козаки в походах,
То кожному Миколай
Спасіння знаходив.

Тож прийдеться зачекати
Тобі ще, Касяне,
Бо козаків ще багато
В залізних кайданах.

Прийшов знову... Білі ризи
Аж вбирають очі.
Бо до розкошів великих
Був завжди охочий.

Любив, аби було пишно,
Щоб всіх здивувати,
Та знов-таки забажав
В Бога запитати:

- Чому кіот Миколая
В квітах потопає
І людська ріка до нього
В будні не стихає?

Подивися, Боже милий,
Які в мене шати,
Тож повинні мене також
Люди шанувати.

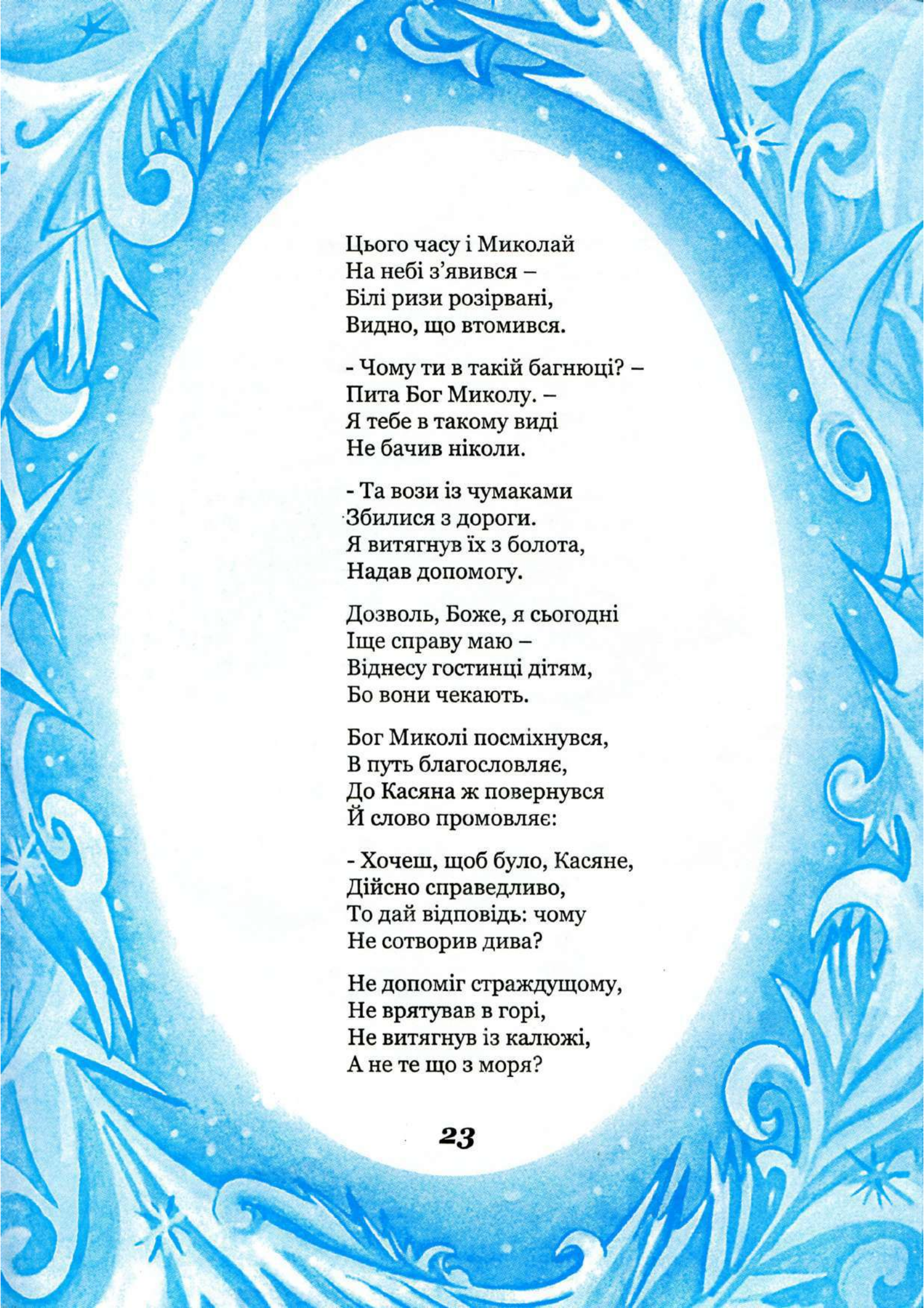
- Глянь, Касяне, он палає
Пожежа велика,
На землі людей Микола
Визволя від лиха.

А коли пожежа згасне
Й не буде потреби,
Лиш тоді Микола знову
З'явиться на небі.

Сплинув час... Зібравсь Касян,
Гонор ніде діти,
Отож знов прийшов до Бога
На людей жалітись.

А на ньому золотее
Вбрання, що аж сяє,
Так повільно і поважно,
Чинно виступає.

- Скільки часу чекатиму
Я Миколу, Боже,
Справедливості лиш хочу,
Терпіть більш не можу.

Цього часу і Миколай
На небі з'явився –
Білі ризи розірвані,
Видно, що втомився.

- Чому ти в такій багнюці? –
Пита Бог Миколу. –
Я тебе в такому виді
Не бачив ніколи.

- Та вози із чумаками
Збилися з дороги.
Я витягнув їх з болота,
Надав допомогу.

Дозволь, Боже, я сьогодні
Іще справу маю –
Віднесу гостинці дітям,
Бо вони чекають.

Бог Миколі посміхнувся,
В путь благословляє,
До Касяна ж повернувся
Й слово промовляє:

- Хочеш, щоб було, Касяне,
Дійсно справедливо,
То дай відповідь: чому
Не сотворив дива?

Не допоміг страждущому,
Не врятував в горі,
Не витягнув із калюжі,
А не те що з моря?

То якої собі слави
Хочеш ти добути,
Коли гонор свій та злобу
Не можеш забути?

Як не вмієш ти, Касяне,
Всім допомагати,
То не будеш собі шани
Поміж людей мати.

Якщо заповідь святую
Не зміг шанувати,
То тебе в чотири роки
Зможуть раз згадати.

За доброту Миколая
Православні люди
Двічі на рік його свято
Відзначати будуть.

Будуть нові покоління
Церкви будувати,
Поклонятись, Чудотворцем,
Святим називати.

В кожному домі його образ
Захистить людину.
Помолімося всім серцем
В світлу цю годину.

День Касяна - 29 лютого

До нашої родини прийшов Святий Миколай у гостини

(поетична дія)

В хаті святково і світло. В божниці в рушниках ікони (образи) Ісуса Христа, Пресвятої Богородиці та Святого Миколи Чудотворця.

Мати накриває на стіл, бабуся дає лад онукам, тато ставить перед образами свічки.

Тато: Милі діти, нині свято Миколи Святого. Помолімось і звернімось думками до нього.

(Може прочитати з усіма молитву перед образами).

Прийди, прийди, Чудотворцю,
Святий Миколаю,
Ми родиною в гостину
Тебе закликаєм.

Ненька страви готувала
В цей день особливі,
Ми – оселю прикрашали,
Щоб була красива.

Ненька: Всіх запрошую до столу
В цю зимову пору.
Ви бачите: хурделиця
Лютує надворі.

Бабуся: Терпеливо і в надії
Будемо чекати,
Прийде Святий Миколай
До нашої хати.

(Всі розсідаються за столом)

Тато: Працювали ми всі разом,
Кожен в свою силу,
Та й навчались ви старанно
І добро робили.

Жили в мирі та злагоді,
Дякувати Богу.
Вірю я, що Преподобний
Віднайде дорогу.

(Чути стук в двері).

Ось чуєте, вже і гості,
Стукають до хати,
Тож будемо дуже щиро
Й сердечно вітати.

*Входять до хати Святий Миколай, янголи. За ними
непомітно протискується мале бісеня. В одного ян-
гола в руках книга, в другого – книга і різки.*

Св. Миколай:

Добрий день вам, люди добрі,
У Вашій оселі!
Як святково в ній прибрано,
Які всі веселі!

Батько: Сідай, Святий Миколаю,
Шанований нами,
В краснім куті на покуті –
Попід образами.

*Святий Миколай сідає під образами,
по обидва боки стають Янголи, бісе-
нятко ховається в кутку.*

Св. Миколай:

Що ж, давайте, діточки,
Все розповідайте,
А ви, янголи, свої
Записи гортайте.

Щоб було лиш справедливо
У цій справі, чинно,
І отримала гостинці
Слухняна дитина.

Батько *(підводить старшу доньку):*

Моя донечка слухняна,
Святий Миколаю,
Невелика, та багато
Уже чеснот має.

Щонеділі йде до церкви,
Допомага мамі,
Навчається гарно в школі,
Бавиться з братами.

Св. Миколай:

Ну, слухаю тебе, Олю,
Маленька дитино,
І прохання заповітне
Здійсню неодмінно.

Дівчинка:

Святий Миколаю,
Я тебе чекала,
Цілий рік надію
Лиш на тебе мала.

Я тобі молюся,
Листи відправляю,
Святий Чудотворче,
Я тебе благаю:

Щоб була здорова
Моя ненька мила,
У тата щоб завжди
Були ласка й сила.

І прошу я щиро
В святкову годину:
Щоб жила у щасті
Вся наша родина.

Св. Миколай *(до янгола):*

Подивись-но, Янголе,
На дитини справу,
Бо чомусь заметушилось
Бісеня лукаве.

(Бісеня вискакує з кутка):

А чого тут дивитися?
Справи-то мізерні,
Вони ж такі дрібнесенькі,
Як макові зерна.

Янгол *(проглядає записи):*

Та ні, справи тут не під силу
Дорослій людині.
Дуже чесна, працьовита
І добра дитина.

Тож замовкни, нема чого
Тут тобі робити.

Справедливо я відмічав,
Що робили діти.

Ненька *(підводить хлопчика):*

А це, Святий Миколаю,
Синок наш - Микола,
Він лише розпочина
Навчатися в школі,
Дуже він у нас охочий
До письма й науки,
І, до того ж, такі вправні
У хлопчика руки.

То стілець відремонтує,
Порубає дрова,
І усім на допомогу
Він прийти готовий.

Св. Миколай:

Що хорошого бажаєш
Ти в житті зробити,
І який тебе дарунок
Може вдовольнити?

Хлопчик *(виходить вперед і кланяється):*

Жити хочу я по правді
І людям служити,
Як виросту, то Вітчизну
Буду боронити.

Захищати буду неньку,
Сестричку і брата,
А з доброго татуся
Собі приклад брати.

(Бісеня підстрибує):

Та води до того часу
Спливе ще багато,
Ну а приклад уже нині
Можеш з мене брати.

Янгол сердиться і пробує відігнати бісеня різкою.

Св. Миколай: Виростеш і будеш вірним
Сином України.

Янгол *(дивиться записи):*

І я хвалю у записах.
Розумна дитина.

Підходить бабуся з онуком, кланяється.

Св. Миколай:

Ну а ти, бабусю мила,
Що хочеш сказати?
Тут звітують лише діти,
Для них оце свято.

Бабуся: Оце маю, Заступнику,
Онука малого,
Він ще складно не говорить,
Я скажу за нього.

Свої перші слова Івась
Ще тільки лопоче,
Але, повір, до науки
Він дуже охочий.

А коли я вишивала
Твій образ пресвітлий,
Він промовив: «Дідусь добрий».
Чи ж не диво в світі?

(Бісеня тупотить ногами):

Що онука сюди сунеш,
Ні на що не годна.
Таких дітей нерозумних
Є скільки завгодно.

От малеча, ще не може
І слова сказати,
А так хитро подарунок
Вміє вимагати.

Янгол *(сердито):*

А ти вмієш лиш капостить
Та в зlobі чорнити –
Все не так, не до ладу,
Всі погані в світі.

(Бісеня сердито):

Я ще вмію у стакані
Бурю замути
І в любій сім'ї великій
Всіх пересварити.

Янгол *(хапає різку):*

Виходь, злеє бісенятко,
Хутенько із хати,
Будеш тепер на морозі
Один замерзати.

Янгол виганяє бісеня з хати.

Св. Миколай: Нехай Бог благословить
Цю душу невинну,
І виросте з нього добра,
Шановна людина.

(звертається до всіх присутніх):

Я вас вислухав уважно
І мушу сказати,
Що душею ви всі добрі
Й слухняні малята,

Що батькам допомагали
Робити в господі,
Кожен з вас свою дорогу
До Бога знаходить.

1-й Янгол: Нехай буде ваша доля
Світла та прекрасна,
І життя нехай зоріє
Довго, чисто, ясно.

2-й Янгол: Вчіться в світі дружно жити,
Умійте жаліти,
Нехай правда з добротою
Панують у світі.

Св. Миколай: Тож на згадку ви по праву
Гостинцем втішайтесь
І такими ж розумними
Назавжди лишайтесь.

А у мене, любі діти,
Справ іще багато,
На землі дітей слухняних
Піду привітати.

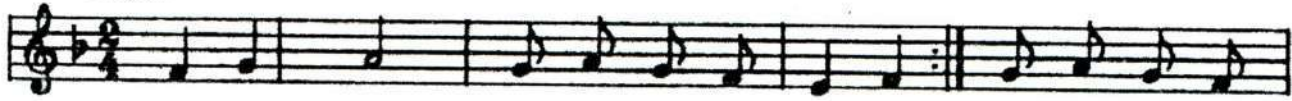
Янголи кожному дають подарунки, святий Миколай всіх благословляє.

*(Тут можна на кінець проспівати пісню
«Ой хто Миколая любить»).*

ОЙ ХТО, ХТО МИКОЛАЯ ЛЮБИТЬ

Українська колядка

Помірно

Ой хто, хто Миколая любить, Тому святий
Ой хто, хто Миколаю служить,

Миколай на всякий час помагай, Миколаю!

Ой хто, хто Миколая любить.
Ой хто, хто Миколаю служить,
Тому Святий Миколай
На всякий час помагай,
Миколаю!

Ой глянь, глянь на рідну Україну,
Ой поглянь на землю єдину,
Ми всі тебе молим,
Проси в Бога ти їм долі,
Миколаю!

Ой хто, хто спішить в наші двори,
Ой хто, хто несе усім дари?
Це Святий Миколай
Поспішає у наш край.
Миколай!

Ой будем, будем прославляти,
Ми ім'я твоє величати,
Захисти Україну
І нашу родину,
Миколай!

Літературно-художнє видання

Комп'ютерна верстка - Н.А. Тонковид

Коректор - Л.М. Кузнецова

Малюнок на обкладинці – Оксана Лисянська

Ікона Св. Миколая – художника В.І. Федорченка

Підписано до друку 5.04.2007. Формат 60x90^{1/8}

Папір офсетний. Гарнітура Georgia. Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 4. Обл. - вид. арк. 0,55. Наклад 2 000 прим. Зам. № 79.

Видавництво Ірини Гудим

Свідоцтво про державну реєстрацію № МК 3 від 14 травня 2002 р.
54027, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 20. Тел. (0512) 35-23-36, 35-20-18

4-81

*Пам'ятник Святителю
Миколаю Чудотворцю
від миколаївців*

МИКОЛАЮ

*Архітектор Іван Булавицький
Фото В.Ф. Андрієвського*